

Iskolakezdés előtt 2009.09.1-6

Szerző Administrator
2009. szeptember 14.
Utolsó frissítés 2009. december 05.

Iskolakezdés előtt – Kisgyörgy Zoltán Én kicsike vagyok Napok – olvassuk a kökösi unitárius parókia udvarán a vallásos gyerektábor színes vászonpannóján. Hetvenöt kisgyerek zajong, lazít, közöttük olyanok is, akik bár máshol laknak, s különböző felekezetekhez tartoznak, itt töltik a vakáció utolsó napjait. Az uzoni református parókián megrendezett Vakációs Gyermekbibliahét témája : Az igazi kincs !

75-80 lázasan versenyző gyerekekkel találkoztunk az uzoni református gyülekezeti házban a gyermekbibliahéten, ahol a más vallású kicsinyek is otthon érezték magukat. Kökösbén T. Bíró Attila unitárius lelkipásztor és teológiai hallgatók, Uzonban nt. Ungvári Barna András uzoni református lelkipásztor, Nagy Hajnalka vallásoktató, az IKE-sek és Ceryák Tünde teológiai hallgató gondoskodnak a gazdag, iskolakezdés előtti lelki bemelegítőnek szánt napi programról. Az egyházhoz, a Szentíráshoz, az Istenhez való viszonyulás, közeledés témájának a gyerekek szellemi szintjén való megközelítése nem könnyű – mondták Kökösbén, no meg aztán az effajta foglalkoztatás nem is tartozik a teológiai oktatás szokásos rendjébe – tesszük hozzá mi. Könnyebb a dolguk az uzoniaknak, hisz itt a holland Coen Alapítvány és annak erdélyi kirendeltsége minden évre elkészíti magyar nyelven is a bibliahét programját. Ezúttal Az igazi kincs a foglalkozás mottója-témája, melyet a legkönnyebb és a legjátékosabb módon juttatnak el az oktatók a zsenge korú hallgatósághoz. A módszerek közt helyet kap a kézművesség, az ének, a művészet, a tánc, a mese, a játék s természetesen az imádság is. Szülők és nagyszülők, rokonok igénylik, hogy lássák-hallják, mit tanultak, szívtak magukba a gyerekek egy hét táborozás alatt. Így hát Kökösbén és Uzonban is kissé hosszabb a vasárnapi istentisztelet, amikor a kicsinyek tanúbizonyosságát adják annak, hogy játszadozva-szórakozva töltődtek fel lelkileg – miként maguk is elmondták – a várva várt iskolakezdésre. S milyen jó, hogy közös erővel kikerült a mindennapi édességre, kiflire, borvízre való, az asszonyok pedig gondoskodtak süteményekről, pánkóról is.